

Mađarski porez na promet motornih vozila nije spojiv sa Sporazumom o pridruživanju EEZ – Turska

Naime, taj porez predstavlja davanje s istovrsnim učinkom kao carina, koje je tim sporazumom zabranjeno

Istanbul Lojistik društvo je registrirano u Turskoj koje se bavi cestovnim prijevozom iz Turske u EU. U ožujku 2015. mađarska porezna tijela utvrdila su da za teško teretno vozilo tog društva koje je služilo za prijevoz tekstilnih proizvoda iz Turske u Njemačku nije bio plaćen mađarski porez na promet motornih vozila.

Zatim su mađarska nadležna tijela naložila Istanbul Lojistik plaćanje predmetnog poreza u iznosu od 60 000 HUF (otprilike 200 eura) i tom društvu također izrekla novčane kazne u iznosu od 600 000 HUF (otprilike 2000 eura). Potom je Istanbul Lojistik podnio tužbu Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságu (Sud za upravne i radne sporove u Szegedu, Mađarska) protiv odluka tih tijela. On osobito ističe da predmetni porez predstavlja davanje s istovrsnim učinkom kao carina, koje je s obzirom na robnu razmjenu između EU-a i Turske zabranjeno Odlukom br. 1/95 Vijeća za pridruživanje EZ-Turska¹ o provedbi odredbi Sporazuma o pridruživanju EEZ-Turska² u vezi sa završnom fazom carinske unije.

Mađarski sud postavlja Sudu pitanje je li sporni porez spojiv s prethodno navedenom odlukom.

Svojom današnjom presudom Sud ponajprije podsjeća da su na temelju te odluke carine i davanja s istovrsnim učinkom kao carina između EU-a i Turske ukinuti. U tom pogledu Sud pojašnjava da pravila iz te odluke treba tumačiti u skladu sa sudskom praksom Suda o odredbama UFEU-a koje se odnose na slobodno kretanje robe.

Dakle, Sud ističe da, neovisno o svojem nazivu, načinu primjene i iznosu, svako novčano davanje kojim se jednostrano opterećuje roba zato što je prešla granicu, a nije riječ o carini u strogom značenju te riječi, predstavlja davanje s istovrsnim učinkom kao carina.

Nadalje, Sud navodi da davanje koje se ubire na temelju prijevoza robe i koje se ne primjenjuje na sam proizvod, nego na nužnu uslugu koja se odnosi na proizvod, može također biti podvrgnuto zahtjevima koji proizlaze iz načela slobodnog kretanja robe. U tom kontekstu Sud utvrđuje da iznos predmetnog poreza ovisi o kriterijima koji su povezani, među ostalim, s količinom robe koja se može prevesti i njezinim odredištem. Stoga Sud smatra da, čak i ako se sporni porez ne naplaćuje na proizvode kao takve, **njime se oporezuje roba koja se prevozi vozilima registriranim u Turskoj pri prelasku mađarske granice, a ne usluga prijevoza kao takva.**

¹ Odluka br. 1/95 Vijeća za pridruživanje EZ–Turska od 22. prosinca 1995. o provedbi završne faze carinske unije (SL 1996., L 35, str. 1.)

² Sporazum o pridruživanju između Europske ekonomske zajednice i Turske, koji su 12. rujna 1963. u Ankari potpisale Republika Turska, s jedne strane, i države članice EEZ-a i Zajednica, s druge strane, te koji je sklopljen, odobren i potvrđen u ime Zajednice Odlukom Vijeća 64/732/EEZ od 23. prosinca 1963. (SL 1964., 217, str. 3685.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 115., str. 5.)

U tim okolnostima Sud je presudio da sporni porez **kojim se jednostrano opterećuje roba zato što je prešla granicu predstavlja davanje s istovrsnim učinkom kao carina u smislu Odluke br. 1/95 Vijeća za pridruživanje i stoga s njome nije spojiv.**

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da, u okviru postupka koji se pred njima vodi, upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708

Snimke s objave presude nalaze se na "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106